

прави чудеса за нищо, и че иска да открива безъ-
потрѣбъ бѣдѣщето на чловѣцѣтъ. Тѣй сѣщо пакъ
ви го повторявамъ, че ѣе голѣма лудость да искаме
да тълкуваме сънищата; разумнитѣ хора ся подсмѣ-
вать за сичко, щото имъ ся казва възъ този прѣдмѣтъ.

СОФІЯ.

Ядъ мя ѣе, драга моя пріятелко, на вѣночерпеца,
който забрави пріятеля си горкыя Јосифъ.

УЧИТЕЛКА.

Хората, които живѣють въ цар. двореце немать
никакъ пріятелство; тѣ ся не занимавать, освенъ да
глѣдатель за да угождать на царя и да ся обогатѣть.
Тѣ ще ви кажѣтъ по нѣкогажъ че сѣ ви пріатели; но
като токо не сте вече прѣдъ очитѣ имъ, тѣ вече и
не мыслятъ за васъ.

ГРОЗДАНА.

Какъ! Мигаръ сичкитѣ чловѣци, които ходѣтъ
въ двора сѣ лѣжци?!

УЧИТЕЛКА.

Не, драга моя, сичкитѣ тѣзи, които ходѣтъ въ
двора не сѣ хора отъ двора. Такива сѣ онѣзи, които
имѣтъ пріятелството на царя, които искать да ся
обогатѣть отъ туй пріятелство, и които завиждать
на сичкы онѣзи, които ся приближвать при тѣхныя
Господаръ.

ГРОЗДАНА.

Струва ми ся, че ако быхъ ся обычала отъ ца-
рицѣтъ, щеше да ми бѣде много мило за да правѣ
услужливость на цѣль свѣтъ.